

Skatteministeriet

6. december 2019
J.nr. 2019 - 4014

Til Folketinget – Skatteudvalget

Vedrørende L 72 - Forslag til lov om ændring af sømandsbeskatningsloven, tonnageskateloven og forskellige andre love (Tilpasning af DIS-ordningen, refusionsordningen for sandsugere og tonnageskatteordningen til EU-retten m.v. og udvidelse af sømandsfradraget til søfolk på forsknings- og havundersøgelsesskibe).

Hermed sendes svar på spørgsmål nr. 10 af 28. november 2019. Spørgsmålet er stillet efter ønske fra Hans Kristian Skibby (DF).

Morten Bødskov

/ Søren Schou

Spørgsmål

Ministeren bedes oplyse, om ministeren er enig i, at den danske lovgivning og lovforslaget ved henvisningen til »begrænset fart« udgør en form for overimplementering af EU-regler, og om det fører til en form for omvendt protektionisme, der favoriserer udenlandske rederier og de søfarende, som ikke er omfattet af den danske refusionsordning for sandsugerfartøjer.

Svar

Refusionsordningen for sandsugere er udformet inden for rammerne af EU's retningslinjer for statsstøtte til søtransportsektoren. Det følger af retningslinjerne, at der skal foretages en opdeling af et sandsugningsfartøjs samlede aktiviteter i hhv. »søtransport«, der berettiger til støtte, og andre aktiviteter, der ikke berettiger til støtte. »Begrænset fart« er udtryk for de aktiviteter, der efter den danske refusionsordning for sandsugere ikke kan anses som søtransport og derfor ikke berettiger til støtte efter ordningen.

Reglerne om »begrænset fart« har været en del af refusionsordningen for sandsugere siden dens indførelse i 2005 og ændres ikke ved lovforslaget.

Det fremgår af retningslinjerne, at der alene kan ydes statsstøtte til rederier, som udøver virksomhed med sandsugningsfartøjer, hvis aktiviteter udgør »søtransport« – dvs. transport på havet af opgravede materialer. Den danske refusionsordning er derfor udformet således, at »begrænset fart« omfatter aktiviteter, der væsentligst udføres på danske indsøer, indre vandveje og fjorde, da der i disse tilfælde er tale om aktiviteter, som ikke udføres på havet. I forbindelse med genanmeldelsen af refusionsordningen har EU-Kommissionen da også bedt Skatteministeriet bekræfte, at det i tilfælde, hvor et sandsugningsfartøj transporterer opgravede materialer fra fjorde eller havne, alene er den del af transporten, der foretages på havet, der berettiger til støtte.

Opmudring og sandsugning som sådan berettiger heller ikke til støtte efter retningslinjerne. Dette afspejles i den danske refusionsordning for sandsugere ved at lade »begrænset fart« omfatte aktiviteter i stationær virksomhed.

Endelig foreskriver retningslinjerne, at sandsugningsfartøjer skal være selvbevægelige for at være berettiget til støtte. Dette afspejles i den danske ordning ved, at aktiviteter, der udføres af fartøjer uden egne fremdrivningsmidler, er omfattet af »begrænset fart«.

Skatteministeriet har ingen dokumentation for, at andre EU-medlemsstater anlægger en mere lempelig fortolkning af retningslinjerne på dette område, og om sådan en praksis i givet fald kan godkendes af EU-Kommissionen i henhold til retningslinjerne. Jeg har derfor i forbindelse med mine kommentarer til høringssvarene givet tilsagn om, at Skatteministeriet i første omgang vil rette henvendelse til myndigheder i andre EU-medlemsstater med henblik på at undersøge, hvordan deres respektive sandsugerordninger er udformet.